

KORAK

OBVESTILA • NASVETI • PRIREDITVE • ŠPORT • ZDRAVJE • IZLETI • HUMOR • ZABAVA

letnik VI.
št. 10.
oktober 2007

**DRUŠTVO
PARAPLEGIKOV**
JUGOZHODNE ŠTAJERSKE
Opekarniška cesta, 15/A, 3000 Celje

D R U Š T V O P A R A P L E G I K O V

JUGOZAHODNE ŠTAJERSKE
Opekarniška cesta 15/A, 3000 Celje

K O R A K

IZDAJA:

**DRUŠTVO PARAPLEGIKOV
JUGOZAHODNE ŠTAJERSKE**

UREDNIŠKI ODBOR:

• GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK:

BARBARA SLAČEK

• TEHNIČNI UREDNIK:

SIMONA VOVK

• ČLANI:

MIČO OSTOJIČ, BARBARA SLAČEK

SIMONA VOVK, GORDANA KITAK,

JANEZ HUDEJ

• LEKTOR:

MIČO OSTOJIČ

• NASLOVNICA:

SIMONA VOVK

NASLOV UREDNIŠTVA:

DRUŠTVO PARAPLEGIKOV

predsednik JANEZ HUDEJ

JUGOZAHODNE ŠTAJERSKE

Opekarniška cesta 15/A, 3000 Celje

Telefon: 03/5411-993

Telefax: 03/5411-993

Davčna št.: 47250488

TRR: 50700-678-48657

E-pošta: dce.paraplegik@guest.arnes.si

NAKLADA:

200 IZVODOV

OBLIKOVANJE IN TISK:

VIRGO Celje

041/749-860

ČLANI DRUŠTVA PREJMEJO

K O R A K BREZPLAČNO.

K A Z A L O

Uvodni pozdrav stran 3

Zakon o invalid. pokojnini. stran 4

Zdravstveni nasveti stran 6

- vitamin C

- viagra

Popusti in ugodnosti za invalide stran 8

Življenjske zgodbe stran 9

- Rok Suhodolnik

- Jože Fiere

Dogodki stran 11

Športne novice stran 14

- streljanje

- šah

- motoristi

- ribarjenje

- potapljanje

- atletika

Socialne zadeve stran 17

Zanimivosti stran 18

Humor in anekdote stran 19

UVODNI POZDRAV

Spoštovane članice in člani, spoštovane bralke in bralci, upamo, da na vaše počutje in zdravje vroči poletni dnevi niso vplivali škodljivo ter da ste si pred zadnjim četrtertletjem letošnjega leta nabrali novih moči. Kolektivni dopust smo si letošnje leto privoščili tudi v našem društvu. Kljub temu smo posamezniki bili vseskozi prisotni in opravljali dela, ki so nujna za nemoteno delovanje društva.

Vroče polejje pa je imelo izredno dober vpliv na naše športnike, ki so vsi po vrsti dosegali odlične rezultate. Naj jih naštejemo le nekaj: Gorazd Tiršek je na evropskem prvenstvu v streljanju dosegel prvo in drugo mesto ekipno, na državnem prvenstvu prvo mesto, Rudi Centrih četrto mesto ekipno. Jože Flare je izpolnil paraolimpijsko normo in kar dvakrat izboljšal svetovni rekord, kot boste lahko prebrali na športnih straneh našega časopisa. V atletiki smo osvojili deseti naslov državnih prvakov. Upamo, da bo to uspelo tudi ribičem, ki bodo zaključno tekmo imeli na domačem terenu »Kruha in Iger«, bi rekli Rimljani. Igre imamo, kruha pa verjetno marsikdo nič več.

Bojimo se, da bodo nenehne podražitve osnovnih življenjskih potrebščin, predvsem prehrabnih artiklov, še bolj prizadele naše člane, ki živijo v večini od minimalnih pokojnin, ali pa še teh nimajo. Socialno ogroženi bodo še bolj ogroženi, ker bodo imeli premalo denarja za nakup osnovnih življenjskih potrebščin.

Članom bomo seveda še naprej pomagali z enkratnimi socialnimi pomočmi in jim na ta način poskušali vsaj malo omiliti njihovo življenjsko stisko. Socialne pomoči dodajujemo kot socialno pomoč, sredstva za nabavo tehničnih pripomočkov in kot pomoč pri adaptaciji bivalnega okolja članov, ki je potrebna zaradi nastanka invalidnosti. Nekateri člani mislijo, da jim pripadajo kar planirani zneski posameznih programov. Če smo v lanskem letu planirali 3.130,00 EUR za tehnične pripomočke, ne moremo nekemu kar kupiti voziček v višini planiranih sredstev, ampak se ta sredstva razdelijo na primer na deset do štirinajst prosilcev.

Spremenili smo tudi naše spletne strani. Trudimo se, da bi bili z našimi informacijami in dogočki kar najbolj ažurni. Vabimo vas, da našo spletno stran <http://www.drustvo-para-ce.si/> večkrat obiščete, se bolj pa bomo veseli, če jih boste pomagali dopolniti s kakšno pomembno vsebino, na katero smo mi morda pozabili.

Janez Hudej

Želimo vam lepe jesenske dni in vas vabimo na **novoletno srečanje**,

ki bo **15.12.2007** pri **Rimljanu** v Šempetru v Savinjski dolini.

Seveda upamo, da se pred tem še vidimo na katerem

od predavanj, o katerih vas bomo pravo-

časno obvestili.

ZAKON O INVALIDSKI POKOJNINI

ZAKON O INVALIDSKI POKOJNINI (II.)

III. OSNOVA ZA ODMERO INVALIDSKE POKOJNINE

Invalidska pokojnina se odmeri od pokojninske osnove, izračunane na enak način, kot za odmero starostne pokojnine.

V letu 2007 se pokojninsko osnovo praviloma izračuna na podlagi povprečnih mesečnih plač in zavarovalnih osnov, od katerih so bili plačani prispevki za to zavarovanje, iz katerihkoli najugodnejših zaporednih sedemnajstih let zavarovanja od vključno leta 1970 dalje.

Povprečna plača oziroma zavarovalna osnova iz posameznega koledarskega leta se lahko upošteva pri izračunu pokojninske osnove, če je bila izplačana oziroma so bili plačani prispevki najmanj za šest mesecev!

V primeru, če zavarovanec pridobi pravico do invalidske pokojnine s krajšo pokojninsko dobo, kot je dolgo obdobje, iz katerega se jemljejo plače oziroma zavarovalne osnove, se pokojninsko osnovo izračuna upoštevaje razpoložljive plače oziroma zavarovalne osnove, razen iz koledarskega leta, v katerem je uveljavil pravico do invalidske pokojnine.

Zavarovancu, ki razen v letu, v katerem uveljavlja pravico do invalidske pokojnine, ni bil zavarovan, pa se pokojninsko osnovo določa v višini povprečne izhodiščne plače, do katere bi bil upravičen, glede na stopnjo dejanske strokovne izobrazbe po kolektivni pogodbi dejavnosti ali splošni kolektivni pogodbi za leto 1995. Tako določena pokojninska osnova se valorizira na vrednost koledarskega leta pred letom uveljavitve pravice do invalidske pokojnine.

IV. IZRAČUN POKOJNINSKE OSNOVE

Zaradi medsebojne primerljivosti plač in zavarovalnih osnov iz prejšnjih let, se le-te pri izračunu pokojninske osnove preračunajo z valorizacijskimi količniki, ki ustrezajo gibanjem povprečnih plač in pokojnin v koledarskem letu pred uveljavitvijo pravice do invalidske pokojnine.

Valorizacijske količnike vsako leto na novo določi minister za delo, družino in socialne zadeve.

V. NAJNIŽJA POKOJNINSKA OSNOVA

Če pokojninska osnova, izračunana z upoštevanjem plač in zavarovalnih osnov, ne dosega zneska najnižje pokojninske osnove, se zavarovancu odmeri invalidska pokojnina od najnižje pokojninske osnove.

Od 1. januarja 2007 znaša najnižja pokojninska osnova 450,10 eurov oziroma 107.862,29 SIT. Višina najnižje pokojninske osnove se spreminja ob vsakokratni uskladitvi pokojnin za toliko, kot se spremeni višina pokojnin.

VI. NAJVIŠJA POKOJNINSKA OSNOVA

Če pokojninska osnova, izračunana z upoštevanjem plač in zavarovalnih osnov, presega znesek najvišje pokojninske osnove, se zavarovancu odmeri invalidska pokojnina od najvišje pokojninske osnove.

Od 1. januarja 2007 znaša najvišja pokojninska osnova 1.800,41 EUR oziroma 431.449,16 SIT. Višina najvišje pokojninske osnove je odvisna od spremembe najnižje pokojninske osnove. Predstavlja štirikratnik zneska najnižje pokojninske osnove.

ZAKON O INVALIDISKI POKOJINI

VII. VIŠINA INVALIDSKE POKOJINE

Višina invalidske pokojnine je načeloma odvisna od več elementov, in sicer: od višine pokojninske osnove, vzroka za nastanek invalidnosti, dopolnjene pokojninske dobe, pa tudi dopolnjene starosti zavarovanca na dan nastanka invalidnosti.

Izjemo predstavlja invalidska pokojnina v primeru invalidnosti zaradi poškodbe pri delu ali poklicne bolezni. V letu 2007 se odmeri v višini 81,0% od pokojninske osnove, ne glede na dejansko dolžino dopolnjene pokojninske dobe in starost zavarovanca na dan nastanka invalidnosti!

Dolžina dopolnjene pokojninske dobe in starost zavarovanca na dan nastanka invalidnosti pa poleg pokojninske osnove pogojujeta višino odstotka za odmero invalidske pokojnine v primeru invalidnosti zaradi poškodbe izven dela ali bolezni.

Višina odstotka za odmero invalidske pokojnine je v primeru nastanka invalidnosti pred dopolnjenim 63. letom starosti (moški) oziroma 61. letom (ženska) sestavljena iz dveh delov in sicer za:

- dejansko dopolnjeno pokojninsko dobo in
- t. i. prišteto dobo.

Prišteta doba je navidezna doba, ki se prišteje k dejansko dopoljeni pokojninski dobi! Njena dolžina je odvisna od starosti zavarovanca na dan nastanka invalidnosti.

Če je invalidnost nastopila pred dopolnjenim 58. letom starosti, znaša prišteta doba:

- dve tretjini obdobja od datuma nastanka invalidnosti do datuma, pri katerem bi zavarovanec dopolnil 58 let starosti in
- eno polovico obdobja od datuma, pri katerem bi zavarovanec dopolnil 63 let (moški) oziroma 51 let (ženska) in datuma, pri katerem bi dopolnil 58 let starosti.

Če je invalidnost nastopila po dopolnjenem 58. letu starosti, pa znaša prišteta doba polovico obdobja od datuma, pri katerem bi zavarovanec dopolnil 63 let starosti (moški) oziroma 61 let (ženska) do datuma nastanka invalidnosti.

Prišteta doba se računa le v letih in mesecih! Obdobje, daljše od 15 dni, se šteje kot en mesec.

Pokojninsko dobo, dopolnjeno v zavarovanju do 31. decembra 1999, ki jo ni mogoče ovrednotiti, ker je krajša od šestih mesecev, se prišteje k dobi prebiti v zavarovanju od 1. januarja 2000 dalje. Vsako leto od tedaj dalje dopolnjene dobe pa se ovrednoti v višini 1,5%, pol leta pa v višini 0,75%.

Na enak način se ovrednoti tudi prišteto dobo!

Odstotek za odmero invalidske pokojnine je torej seštevek obeh odstotkov, odstotka za pokojninsko dobo, vrednoteno po prejšnjih predpisih in odstotka za zavarovalno dobo od 1. 1. 2000 dalje, ki obsega tudi prišteto dobo in dobo, ki jo po prejšnjih predpisih ni bilo mogoče ovrednotiti.

Invalidska pokojnina, ki je bila odmerjena tudi z upoštevanjem prištete dobe, v letu 2007 ne more presegati 81,0% pokojninske osnove!

Do invalidske pokojnine, odmerjene v višjem odstotku, je upravičen le tisti zavarovanec, ki uveljavlja pravico do te pokojnine z daljšo pokojninsko dobo kot 40 let (moški) oziroma 38 let (ženska)!

ZAKON O INVALIDSKI POKOJNINI

VIII. ZAJAMČENA VIŠINA INVALIDSKE POKOJNINE

Z zakonom je zajamčena višina odmere invalidske pokojnine v določenem minimalnem odstotku. V postev prihaja pri starejših zavarovancih s kratko pokojninsko dobo. Višina predpisanih zajamčenih odstotkov se razlikuje glede na spol in starost zavarovanca na dan nastanka invalidnosti.

Moškemu, ki je postal invalid pred dopolnjenim 63. letom starosti, se invalidska pokojnina odmeri najmanj v višini 45%, ženski, ki je postala invalid pred dopolnjenim 61. letom starosti pa najmanj v višini 48% od pokojninske osnove!

Če je moški postal invalid po dopolnjenem 63. letu starosti, se mu invalidska pokojnina odmeri najmanj v višini 35%, ženski, ki je postala invalid po dopolnitvi 61. leta starosti pa najmanj v višini 38% pokojninske osnove.

ZDRAVSTVENI NASVETI

ČUDEŽNO ZDRAVILO - VITAMIN C

Pred milijardami let narava ni bila več zadovoljna z rastojo rastlin in mikroorganizmov. Povsod so rasli samo mahovi, alge, lišaji, n-č ni hotelo gnati v višino ali se gibati. Potrebujem čisto preprosto snov, je tuhtala narava, kakršno bi zlahka sestavila iz atomov, ki se množično valjajo vsepovsod naokrog, torej molekulo iz dušika, vodika in kisika. Snov mora biti majhna in spretna, da bo lahko hitreje kakor druge snovi premagovala ovire v presnovi. Tudi zelo živahna mora biti, da bo pognala naprej življenje na Zemlji. Najbolje bi bilo, če bi bila podobna glukozni. In tako je narava ustvarila molekulo vitamina C.

Vitamin C je omogočil življenje in gibanje. Tako ni čudno, da rastline potrebujejo za življenje sorazmerno malo vitamina C. Bolj ko sta žival in človek živahna, več te snovi potrebujeta. Brez vitamina C si ne moremo zamisliti veselja in nardušanja, razlikovanja barv in teka časa.

Danes vemo, da opravlja ta vitamin v telesu dve veliki nalogi: imunsko zaščito in uravnovešanje duševnih procesov. V imunskem sistemu je vitamin C največji sovražnik vseh bolezenskih povzročiteljev, zajedalcev, virusov in mikrobov, predvsem pa prostih radikalov, ki se tega vitamina najbolj bojijo. Ker prosti radikali pospešujejo staranje in slednjic povzročijo tudi smrt, je vitamin C sam po sebi najboljši pomlajevalec. Škodljivi radikali nastajajo zaradi pretiranega sončenja, onesnaženosti okolja in zraka, strupov v živilih in pretiranega kajenja. V mentalnem, duševnem in duhovnem svetu spodbuja vitamin C izgradnjo hormonov, nevropeptidov in predvsem nevrotransmiterjev (prenašatev dražljajev), ki posredujejo vse naše občutke. Vitamin C pa izpolnjuje še eno pomembno dodatno nalogo: krepi vezivno tkivo in spaja beljakovine in druge snovi v čvrsti kalogen. Razen tega utrjuje in gladi stene ožilja v telesu. Pomaga, da krčne žile in hemeroidi zakrmijo in da se kožne gube pogladijo.

Naj nažejšem še nekaj prav tako pomembnih nalog vitamina C: iz črevesnih sten in vranice sprošča železo in ga prenaša v kri, da lahko celice oskrbuje s kisikom. Vitamin C pomaga iz beljakovinskega gradnika lizina ustvarjati karnitin, kar je pomembno za ljudi s preveliko telesno težo, saj karnitin in krvi vedno znova prestrzva maščobne molekule in jih prenaša v notranjost celic, kjer izgorevajo v energijo. Kalcij in vitamin C sta skrivna zobozdravnika narave. Vitamin C ubija bakterije zobne gnilobe na zobeh in krepi dlesni, kalcij pa iz čeljustnice in zob gradi okop. Brez vitamina C je vrednost kalcija samo polovična. Prav tako pa je pomemben še za dober spanec, zdravo živčevje, zbrano, krpake lase, dober vid ipd.

Dokazano je da prevelik odmerek vitamina C ni mogel in v večjih količinah prav tako ni strupen. Presežek se v štirindvajsetih urah izloči s sečem. Malo ga zadržijo ledvice in vrnejo v presnovo. Devetdeset odstotkov zaužitega vitamina C preide v organizem skozi sluznice. Če pa ga zaužijemo preveč, ga telo porabi le petdeset odstotkov.

Svarilna znamenja ob pomanjkanju vitamina C so sledeča: krvavitev iz dlesni, pogosti prehladi, dovzetnost za vnetja sluznic, krčne žile, hemeroidi, debelost, utrujenost, raztresenost, depresivno razpoloženje, nespečnost, gube in gubice okoli oči, izpadanje las, slabovidnost in še bi lahko naštevali.

Glavni dobavitelj vitamina C so surovo sadje, zelenjava, predvsem solata in stročnice. Pomembno je, da jih uživamo v več obrokih večkrat na dan. Za boljšo orientacijo naj vam naštejemo nekaj živil, ki so bogata z vitaminom C. Njegova vsebnost je prikazana v miligramih na sto gramov: kivi (36,7), pomaranča (35,4), limonin sok (28,2), grenivkin sok (26,3), špirača in brokoli (26,1), zelje (23,6), paradiznik (16,9), jabolka (8,8).

Za konec pa le svarilo: kdor pokadi na dan več kakor deset cigaret, pogosto je hitro pripravljene jedi, se hrani v merzi in si privoščiti le malo svežega sadja in zelenjave, mačehovsko ravna z vitaminom C.

Barbara Slaček

VIAGRA

Kaj vam pove datum 27. marec 1982? Nič? To je dan, ki je spremenil življenje modernega moškega kakor noben drug. Tega dne so s pospešeno odobritvijo Urada za hrano in zdravila (FDA), s postopkom, ki je sicer v navadi samo pri sredstvih za zdravljenje raka, v ZDA uradno dovolili uporabo Viagre kot zdravila. Čudežna modra tabletka je polepsala spolno življenje že milijonom moških po vsem svetu. Viagra izboljša dotok krvi v penis in obenem preprečuje, da bi kri iz njega prehitro odtekla, s tem pa vzdržuje močno in dolgotrajno erekcijo.

V slovenskih lekarnah je Viagra mogoče dobiti le na recept, ki ga izda urolog. Cena Viagre lahko pri nas na veleprodajni ravni znaša največ 85 odstotkov povprečne cene v Nemčiji. V Nemčiji štiri tabletke stanejo 92 evrov. Cena štirih 100 mg tabletk pri nas pa znaša okoli 45 evrov. Ker večina slovenskih moških za modre tabletko pri zdravnikih noče vzeti recepta tudi zato, ker je potreben predhoden specialistični pregled, si skušajo pomoč v obliki tablet za vzbujanje potence najti na črnem trgu. Ta pa je v Sloveniji zelo razvit. Oglasov za Viagra in Cialis, ki ima podoben učinek, na slovenskih internetnih oglaševalskih straneh res ne manjka.

Ali VIAGRA avtomatsko povzroči erekcijo?

Če želite, da vam Viagra deluje, morate biti spolno vzburjeni. Če boste jemali Viagra in ne boste spolno vzburjeni, ne boste dosegli erekcije. Viagra ni hormon in tudi ni afrodisijak. Viagra je zdravilo, ki pomaga moškim z motnjami erekcije, da lahko uživajo boljše spolno življenje kot sicer.

Ali VIAGRA pride v različnih odmerkih?

Da, Viagra pride v treh različnih odmerkih (25mg, 50mg in 100mg).

Kot pri vseh zdravilih, lahko odmerke Viagre prilagajate.

Viagre ne uporabljajte več kot enkrat dnevno.

Je VIAGRA varna?

DA. Varnost Viagre je bila preizkušena v več kliničnih poskusih na več kot 30.000 moških in se je v vseh primerih izkazala za varno.

Kateri so stranski učinki VIAGRE?

Kot vsako zdravilo, lahko tudi Viagra povzroči nekatere stranske učinke. Ti so ponavadi zelo blagi in ne trajajo več kot nekaj ur. Večina teh stranskih učinkov se pojavi ob visokih odmerkih. Pri Viagri so najpogostejši stranski učinki glavobol, rdečica v obraz in zamašen nos.

In še namig. Nigerijska zvezna agencija za hrano in zdravila svojim državljanom priporoča, da Viagra zamenjajo s čokolado, saj je ta bolj učinkovita. Čokolada vsebuje antioksidante, bogata je z magnezijem, pomaga pri preprečevanju težav s srcem, znižuje krvni tlak in preprečuje sladkorno bolezen, poleg tega pa povečuje željo po spolnosti in spolno moč.

Informacije:

KRIVEC MATILDA,

Savinjsko nabrežje 6a,

3270 Laško

Tel.: (03) 573 03 18.

Prodamo univerzalno

dvigalo za nego

nepokretnih oseb

za 700,00 EUR.

Barbara Šaček

UGODNOSTI INVALIDOV

Invalidi imajo zakonsko priznane določene ugodnosti, kot so:

1. Ustavljanje in parkiranje vozil

Invalidne osebe smejo po določilih Odredbe o posebnih znakih za ustavljanje in parkiranje motornih vozil ustavljati ali parkirati motorna vozila na krajih, na katerih parkiranje sicer ni dovoljeno. Motorno vozilo mora biti v ta namen označeno s simbolom invalida.

Invalidna oseba pridobi znak na podlagi pisne prošnje, ki jo naslovi na upravno enoto (občino), kjer staho ali začasno prebiva. Prošnji mora priložiti mnenje zdravstvene oziroma invalidske organizacije o upravičenosti za pridobitev znaka.

2. Parkirni prostor za invalidnega voznika

Pravilnik o prometni signalizaciji in prometni opremi na javnih cestah predpisuje standardne mere in oznake parkirnega prostora za voznike invalide. Tak parkirni prostor mora biti širok najmanj tri metre in čim bližje vhodu v stavbo. Črte so rumene barve, v sredini prostora pa je stiliziran mednarodni znak invalida na vozičku.

Če imate torej težave s parkiranjem pred svojim domom ali na parkirišču v službi, je najboljša, da se obrnete na ustrezno komunalno službo in jih zaprosite, da za vas in za vaše potrebe označijo parkirni prostor, ki se od drugih parkirnih prostorov nekoliko razlikuje.

3. Prevoz z javnimi prevoznimi sredstvi

Določene oiajstave oziroma popuste imajo invalidi tudi pri prevozu z javnimi prevoznimi sredstvi.

Pravico do znižane oziroma brezplačne vozovnice imajo:

- vojni invalidi (pravica in način uveljavljanja sta opredeljena v poglavju Pravice vojnih invalidov),
- slepi in njihovi spremljevalci (pravica in način uveljavljanja sta opredeljena v dokumentih, sprejetih za v okviru Jugoslavije in se smiselno uporabljajo tudi danes; upravičenost do znižane oziroma brezplačne vozovnice dokazujejo z veljavnimi dokumenti),
- mišično in živčno-mišično oboleli (pravica in način uveljavljanja sta opredeljena v dokumentih, sprejetih že v okviru Jugoslavije in se smiselno uporabljajo tudi danes; upravičenost do znižane oziroma brezplačne vozovnice dokazujejo z veljavnimi dokumenti).

4. Zavarovalniške ugodnosti

Na področju zavarovalniške dejavnosti veljajo ugodnosti, ki jih za invalide nudijo posamezne zavarovalnice. Ugodnosti za invalide se nanašajo predvsem na avtomobilsko zavarovanje, za podrobnejše informacije v zvezi s tem pa se je najbolje obrniti na posamezne zavarovalnice.

5. Brezplačen dostop do interneta

- Osební dostop za invalide
- Klicni (analogni ali ISDN) dostop

S spletne strani natisnite ustrezno prijavnico in jo skupaj s kopijo potrdila o invalidnosti pošljite na Arnes

- Dostop preko ponudnikov kabejske TV

Arnes ima pogodbo o sodelovanju z naslednjimi operaterji kabejske TV: Telemach (Ljubljana in okolica), Ljubljanski kabel (Ljubljana), KKS Pobrežje (Maribor), Triaera (prej KKS Online - Maribor in okolica).

Prijavnico in ostale informacije dobite pri izbranem operaterju. Izpolnjeno prijavnico skupaj s kopijo potrdila o invalidnosti pošljite na Arnes.

Vsak uporabnik dobi elektronski naslov, možnost pregledovanja pošte preko spleta (web mail), 40 MB prostora na strežniku za elektronski poštni predal in postavitev osebne spletne strani, stalno IP številko pri dostopu preko ponudnika kabejske TV.

ZAHVALA

Društvu para-plegikov bi se rada zahvalila za pomoč, ki ste mi jo namenili za nakup vozička, kot tudi za pomoč v stiski, saj sta mi obe pomoči prišle zelo prav. Iz vsega srca iskrena hvala!

Zdenka Pinterič

OBVESTILO!

Vse vaše članke, voščila, zahvale, male oglase, pohvale ali pa morda tudi graje in mnenja, ki jih želite objaviti v našem časniku, lahko pošljete na e-mail naslov: dce-paraplegik@guest.arnes.si, ali na naslov društva. Z veseljem jih bomo objavili.

Uredništvo

NA OBISKU PRI ROKU SUHODOLNIKU

Visoko nad Legarsko dolino, 1226 m visoko, sredi strmih bregov, 'isto blizu Avstrijske meje in s prečudovitim razgledom na Karniško Savinjske Alpe, kraljuje Covníkova domačija. Kdo ve, koliko let bi že kljubovala vojnam, nevihtam, sneženim zametom in vetru, če je popolnoma ne bi uničili med drugo svetovno vojno. Tu je doma naš član Rok Suhodolnik, ki nam je zaupal zgodbo svojega življenja. V življenju je izkusil veliko hudega, a delo na hríbovski kmetiji ga je tako kalilo, da ga tudi huda invalidnost ni mogla omajati.

Koliko let je vaš rod že na tej kmetiji?

Moj pradedek je 336 ha veliko kmetijo pred 200 leti odkupil od prejšnjih gospodarjev Covníkov, ki niso zdržali pritiskov lakomnih grofov in slabih razmer za kmetovanje.

Vsi Suhodolniki smo bili vestni in zmagljivi gospodarji, ki smo bili naprednih zamisli in smo kmetijo postopoma modernizirali. Moj oče je pred 70 let postavil hidroelektrarno, ki še danes deluje brezhibno in daje elektriko. Kar nekaj let smo se ukvarjali tudi s kmečkim turizmom in sprejemali goste skozi vsa leta. Naša kmetija je bila vedno znana po gossožubnosti in po doma pridelanih in izdelanih kmečkih dobrotah. Pri naši hiši je vsak popotnik vedno dobil malico.

Žal pa je moške gospodarje vedno lovila nesreča. Moj ded je padel na Soški fronti med prvo svetovno vojno, oče je umrl star komaj 39 let. Kot ujetega partizana so ga Nemci odpeljali v taborišče smrti v Dachau. Od tam se ni vrnil nikoli več.

Kako se spominjate grozat druge svetovne vojne?

Komaj pet let mi je bilo, ko so me jeseni leta 1944 nemški vojaki z mamo in dvema sestrama, mlajši je bilo komaj tri mesece, odpeljali od doma v Gradec v taborišče, kjer so zbirali majhne otroke z materami. Domačijo so požgali do tal. Vsa živina iz hleva so odgnali v Avstrijo. Ostal je le bik, ki je bil tako hud, da se ga niso upali odvezati in je zato moral živ zgoreti. Naslednje leto je zasijala svoboda. Na zemlji, ki je vplila po delovnih rokah, nas je čakala popolnoma opustošena domačija. Bili smo brez strehe nad glavo, brez orodja, brez živine, brez hrane, zvedeli pa smo tudi to, da se oče ne bo vrnil nitoli več.

Kako ste pričeli z obnovo požgane domačije?

Sreča nam je vsaj malo stala ob strani, še sami ne vemo zakaj, a žaga, mlina, elektrarna in kovačnica so ostali neporušeni. Tudi narava nas je tisto leto tako bogato obdarila z gobami in drugimi sadeži, kot ne pomnimo nikoli. Eri krava je domov pobegnila iz Avstrije sama, eno so nam morali vrniti, par konjev pa smo dobili od avstrijske vojsčine. Ko smo bili že tako čisto na tleh, nas je z obvezno oddajo in odvezom dela kmetije kaznovala še država. Mama si je morala sposoditi svinjsko mast in druge dobrine iz seznam obvezne oddaje, da je lahko državi oddala obvezan delež, ker bi sicer bili kaznovani, pa čeprav je med vojno na naši kmetiji poliskalo toplo zavetje in hrano na stotine partizanov.

V mlino smo si napravili začasni dom in z vso vneto pričell obnovo požgane domačije, najprej z gradnjo svinjakov, pozem hiše in nazadnje še skednja.

Čeprav otrok, ste najbrž morali delati kot edinael mož!

Imel sem šest let, ko sem s konji vlačil les iz gozda. Na ramena sem si naložil breme gospodarja velike hríbovske kmetije, ki sem ga prenašal, dokler me ni doletela invalidnost. Celó življenje sem moral 'vcimpratik', da je domačija dobita današnje podobo.

Kdaj ste se poročili in koliko otrok imate?

To je bilo leta 1964. Delovna in zelo razgledana žena Jožica, ki danes večino svojega časa posveča moji negi, je doma iz Podlošave. Rodili so se nama štirje otroci. Dva sina in dve hčerki. Vsi so bili pridni in so z veseljem pomagali pri delu na kmetiji. Danes so vsi študirani in pri svojem kmetu. Vajeti gospodarjenja na kmetiji je prevzel najstarejši sin. Imam veliko zadoščenje, da je kmetija, v katero smo morali vložiti načeloveške napore, da smo jo obnovili, v dobrih rokah sina in snaha. Zelo sem vesel, da tri živahne deklice, tri vnukice, že prido pomagajo pri kmečkih opravilih, njihov smeh pa mi daje še več veselja do življenja. Vseh vnukov in vnukinj imava z ženo šest.

Kdaj in kaj se e zgodilo, da ste ostali paralizirani?

Umril sem 5.7.2001, ko me je doletel infarkt v hrubenjačo. (Pri tem se Rok hudomušno nasmeje). Dan preden sem postal paraliziran sem še delal s traktorjem v gozdu. Naslednje jutro sem čutil neverladno slabost, zato sem se odločil, da bom obiskal zdravnika, ki ni ugotovil, da bi bilo kaj narobe. Doma sem se zaradi slabosti ulegel in malo zadremal. Ko sem se prebudil nisem več čutil rok. Vstal sem in poklical ženo in dobesedno stoji doživel paraliziranost. Najprej so mi ohromele noge in nato še trebuh. Dolgo časa po tem dogodku sem bil povsem nepokreten.

Kako ste se spopadli z invalidnostjo?

S pomočjo neuklonljive volje in podpore celotne družine, predvsem pa žene Jožice, sem se toliko rehabilitiral, da s pomočjo opornic lahko prehodim krajše razdalje in vozam avto, ki mi je deloma zamenjal noge.

Z invalidnosti sem se kar sprizajnil, žal mi je le, da ne morem pomagati pri kmečkih opravilih. Bolj kot paraliziranost pa me je prizadelo, ko so mi pred dvema letoma delno odpovečale ledvice. Vsak drugi dan bi se moral voziti 85 km daleč na dializo. Da bi se temu izognil, se je žena, ki je postala že pravi zdravnik, naučila upravljati s posebnim dializnim aparatom, tako da dializo opraviva kar doma.

Lahko kaj več poveste o dializi, ki jo izvajate kar doma?

O tem bo več povedala moja žena, ki mora vedeti več kot kakšen zdravnik, da me lahko neguje.

Na vprašanje je nato prijazno odgovorila Rokova žena Jožica, ki je pri pogovoru ves čas aktivno sodelovala.

Kot je že omenil mož, sva se odločila, da bova naredila vse, da se mu ne bi bilo potrebno voziti na dializo v Slovenj Gradec. To bi zanj bila prehuda obremenitev in zdravnikom sva dejala, da se s tem ne moreva sprizajnti zato smo se dogovorili za tako imenovano peritonealno ali trebušno dializo. V dializnem centru sva dobila dializni aparat in vse napotke za pravilno uporabo. V Šempetru pri Novi Gorici pa so mu postavili cevko, preko katere mu s pomočjo posebnega dializnega aparata lahko zamenjamo dializno raztopino. Te je kar 12 litrov, 10 litrov jo zamenjaj ponoči, ko je mož na aparatu priključen 9 ur, dva litra pa jo zamenjamo popoldne, običajno po kosilu. Ledvice sedaj nadomešča trebušna mrena (peča). Kljub temu, da morava imeti doma ogromno dializnega materiala, kot so dializna raztopina, kateetri, aparat in drugi sanitetni materiali, da morava skrbeti za dietno prehrano, da moram voditi natančen dnevnik, koliko tekočine popije mož, koliko urina izloči in seveda kdaj delava dializo ter koliko dializne raztopine utočimo in koliko se iznoči dializata, sva lahko skoraj ves dan rešena skrbi glede dialize, ker jo opraviva ponoci.

Rok bi rad jesen svojega življenja preživel tako, da bi imel čim manj zdravstvenih zapletov, da bi čim manjkrat bil v bolnišnici in čim več med svojimi domačini. To mu iz srca želimo tudi mi.

Janez Huđej

NEKOČ SEM "PREMETAVAL" HLODE, ZDAJ MEČEM DISK

Pred usodno prometno nesrečo pred petimi leti sem se ukvarjal z gozdarstvom. Doma smo imeli žago in veliko sem delal z lesom. Je že taklo, da je usoda hotela, naj se začnem ukvarjati še z atletiko.

Sam tetraplegik in tekmujem v skupini F51. Na ligaškem tekmovanju Zveze paraplegikov v Ljubljani, četrtega junija letos, sem dosegel državni rekord v metu diska. Vrgel sem 10,21 metrov in s tem za picel centimeter zaostal za svetovnim rekordom. Treniram dva do trikrat na teden na atletskem stadionu Kladivar v Celju s trenerjem Sebastianom Groskom, ki je športni pedagog. S strazi Zveze za šport invalidov je najprej začel trenirati Henrika Planka, nakar je po! svoje okrilje sprejel še mene. Training vključuje mete in fitness.

Letoinja sezona tekmovanj in atletiki je bila zelo pestra. Udeležili smo se številnih tekmovanj in dosegali dobre rezultate. Če bi vam pital o vseh, bi bilo že kizasto in dolgočasno, zato bom povzel šam najbolj odmevna tekmovanja. Najprej sva se s Henrijem v Pulji od 25. do 27. maja udeležila odprtega prvenstva Hrvaške. Sama organizacija in nastanitev je bila odlična, nastanjeni smo bili v hotelu, ki je bil dokaj dobro prilagojen, edini problem je bilo dvigalo, saj je bilo premajhno, a če sem z vozička snel nožne stopalke smo tudi ta problem rešili. Na pot smo šli s prilagojenim avtobusom, ki ga je v ta namen najel Zveza paraplegikov. Met kija se mi ni najbolje posrečil, sem pa zato dosegel najboljši rezultat v svoji karieri na mednarodnih tekmovanih v metanju diska. Le za 1 centimeter sem zaostal za svetovnim rekordom. S tem rezultatom sem se tudi uradno kvalificiral za nastop na olimpijskih igrah prihodnje leto v Pekingu na Kitajskem.

Že dva tedna pozneje, natančneje 15. do 17. junija, sva s Henrijem odpotovala v Manchester v Anglijo, kjer se je odvijalo odprto prvenstvo Anglije. Tudi tukaj so naši rezultati šeli kot uradni za kvalifikacije na olimpijskih igrah. Potovali smo z avtomom z Brnka (zda) letališče Jožeta Pučnika, naravnost v Manchester. Nastanitev v hotelu je bila fenomenalna, sama organizacija tekmovanja pa je bila na najvišjem nivoju. Malce nam je pomagajalo vreme, saj je bilo hladno in deževno, zato tudi rezultati niso bili takšni kot bi si želeli. Rezultat, ki sem ga dosegel, je 8 norma v metu kija. Ogleдали smo si tudi Manchester United, ki je uradni stadion istoimenskega nogometnega moštva. Ko smo se vračali domov, smo pristali v Benetkah, kjer nas je čakal kombi, ki so ga posodili Novogončani.

Šlab mesec kasneje, 7. julija, smo se Janez Huđej, Henri in jaz v Varšvino udeležili memorijala za zdravece atlete, v sklopu katerega smo bili povabljeni tudi invalidi. Vsi trije smo se zelo dobro odrezali, še posebeo Janez. Sam sem le potrdil rezultat za A normo v metu diska in izboljšal rezultat v metu kija.

Zadnje odmevne tekmovanje, ki smo se ga udeležili Henri, Branko Zupanc in jaz, se je zgodilo v Olomoucu na Češkem. Mednarodno tekmovanje je potekalo od 24. do 26. avgusta in je največje do sedaj, saj se ga je udeležilo kar 16 držav. Na pot proti Češki smo se odpravili s kombijem, ki ga je Zveza najela preko rent-a-car. Nastanjeni smo bili v dijaškem domu. V moji skupini je cel vrigel svetovni rekord v metu diska. Sam sem s svojim rezultatom v metu diska zelo zadovoljen, saj sem dosegel drugo mesto. Tudi Henri in Branko sta se dobro odrezala.

Želja za priročnost je, da bi se dejansko udeležili olimpijskih iger in tam dosegel čim boljše rezultate. Kot kaže sem na dobri poti.

Jože Flerš

ZAPISNIK 17. SEJE UO

17. seja Upravnega odbora društva, je bila 12.9.2007 s pričetkom ob 14,30 uri v prostorih društva v Celju.
 Prisotni: Hudej Janez, Temnik Mirko, Centrih Rudi, Kitak Gordana, Arhanič Janja, Hren Vinko, Povše Aleš.
 Odsotni: Fabjan Mladen, Strniša Alojz, Vrabc Mirej, Vedin Dorica, predst. ZPS.

DNEVNI RED:

1. Potrditev zapisnika 16.seje Upravnega odbora društva z dne 30.5.2007, pregled in realizacija sklepov
2. Finančno poročilo društva do 31.7.2007
3. Program dela in investicije za leto 2008
4. Izvajanje programov do konca leta 2007
5. Socialne pomoči
6. Razno

SKLEP 1: Člani UO so potrdili zapisnik prejšnje seje in sprejeli predlog Temnik Mirka, da se Pravilnik o dodeljevanju socialnih pomoči objavi v našem časopisu.

Finančno poročilo društva do 31.7.2007 je podal predsednik društva, člani so ga dobili hkrati z vabilom in je priloga zapisniku. Trenutno je realizacija zadanih programov nekje 55 %-na.

SKLEP 2: Člani UO so sprejeli podano finančno poročilo

Program dela in investicije za leto 2008 je podal prav tako predsednik društva in je priloga zapisniku.

Najbolj potrebujemo nov kombi in moramo izbrati najboljše ponudbe glede na naše potrebe.

Potrebujemo tudi kopirni stroj in računalnik.

SKLEP 3: Člani UO so sprejeli finančno ovrednoteni program dela in investicije za 2008.

Do konca leta bi radi organizirali še tri strokovna predavanja (preležanine, dejavniki tveganja, osteoporozo).

Kdaj bodo je odvisno od dogovora s potencialnimi strokovnjaki.

Oktobra se začnejo športno rekreativne dejavnosti v dvoranah (košarka in keglanje).

SKLEP 4: Novoletno srečanje članov bo 15.12.2007 v gostišču »Rimljan« v Šempetru.

Organizirali bomo tudi srečelov. Srečke bodo po 1,5 EUR.

Socialni referent Temnik Mirko je predstavil prispеле prošnje za socialne pomoči.

Upravni odbor je odobril naslednje pomoči:

Kos Silva pomoč v stiski, Škrablin Aljoša za adaptacijo stazovanja, Herman Jože za dvigalo, Hren Vinko,

Rancigaj Franc in Ovčar Jože za predelavo osebnega avtomobila,

Janežič Gregor za nakup invalidskega vozička ter Brezlan Anton za adaptacijo sanitarnih prostorov.

Dodelili smo tudi denarne pomoči za šolanje, ki so jih prejeli Janežič Gregor, Škrablin Aljoša in Razboršek Ana.

SKLEP 5: Člani UO so potrdili in odobrili navedene denarne pomoči.

Od ZPS bi radi izvedeli, kdo je v resnici lastnik gostišča »Gustla« v Pirretu, ker smo iz neuradnih virov izvedeli, da je v zemljiški knjigi vpisana kot lastnik občina.

Seja je bila končana ob 17.uri.

Zapisała: Kitak Gordana

Predsednik društva: Hudej Janez

Kronist

Peter se sprehaja po mestu. Ko pride do policijske postaje, zagleda komandirja, ki kriči: "Zidani Most!"
 V trenutku se vsujejo policaji iz postaje. Nato ponovno zakriči: "Za Maribor!!"

In spet vsi policaji zdrvijo nazaj na policijsko postajo. Peter potrpepljivo komandirja po ramenu in ga vpraša: "Ja kaj se pa dogaja?"

"Veste, v soboto imamo sindikalni izlet, pa vadimo prestopanje v Zidanem Mostu," mu odgovori komandi-

Huso dobi dvojčka. Vprašajo ga, kako jima bo dal ime.
 Huso: »Tale bo Mujo, tale pa Mujo«.
 Pa se ljudje začudijo in vprašajo: »Kako pa jih boš razlikoval?«
 »Saj ni važno, ampak zamisli si tole: poletje, vročina, ležiš v senci in rečeš: »Mujo, prinesi pivo!« in glej, dre pivi!«

Zbrala Barbara Slaček

IZLET V SEMIČ

Člani Društva paraplegikov celjske regije smo se odločili za izlet v Semič. Spotoma smo opazovali čudovito pokrajino. Krenili smo iz Celja v zgodnjih jutranjih urah, ko sonce še ni tako močno pripekalo. Kombi se je počasi počinil do Dobovca, nato smo krenili do Podčetrška, Bistrice ob Sotli, od tam nadaljevali pot proti Čateškemu toplicar, Novemu Mestu, Črnomlju vse do Semiča, kjer stoji naš dom brez arhitektonskih ovir, urejen za naše potrebe. Tu so nas pričakali naši člani, ki so prispeli z lastnimi prevozi, in drugi, ki so skrbeli za našo prehrano. V domu, kjer so nas čakale sobe, smo si uredili bivališče za štiri dni. Nato smo odšli v jedilnico na kosilo in se dogovorili za ogled tega kraja s številnimi vikendi in vinogradi. Naslednji dan je pripel tudi naš predsednik s svojo ženko. Dogovorili smo se, da obiščemo vinsko klet v Metliki z degustacijo vina. Klet je bila polna različnih sortov. Prijetno vodilca nas je seznanila z zgodovino in vsebino vinske kleti. Dobili smo gibanico in pokušali dobro pridelano vino. Nato smo krenili proti domu v Semiču. Ob posoku smo si ogledali ribe, ki so mirno plavale. Ob gozdu smo se prijetno ohladili in nato nadaljevali vožnjo. Nato smo gledali gasiško pritrilcev, kjer so nastopile razne folklorne skupine in ansambli. Bilo je prijetno druženje in naslednji dan smo krenili domov, malo utrujeni, a srečni od lepo preživljeni dni.

Hvala vsem, k ste skrbeli, da smo se dobro počutili.

Romih Jožica

SREČANJE ČLANOV NAŠEGA DRUŠTVA S ČLANICAMI Z DOLENJSKE

Srečanje smo le uspeli izpeljati

Precej Savinje se je izlilo v Savo od prvih pogovorov, da smo končno le uspeli izvesti srečanje s predstavnicami nežnejšega spola iz Društva paraplegikov Dolenjske, Bele krajine in Posavja. Dostlej nam je namreč dobro namero ponavadi preprečilo slabo vreme. Malo je manjkalo, da ni bilo tako tudi v ponedeljek, 17. septembra 2007, kajti dež je začel namakati zemljo ravno v trenutku, ko so obiskovalke že bile v varnem zavetju kombijev in avtomobilov.

Prijetno druženje s članicami Društva paraplegikov Dolenjske, Bele krajine in Posavja smo pričeli s prigrizkom v nam dobro znani gostini Rimljan v Semperu v Savinjski dolini. Pot nas je nato vodila v Savinjski gaj, katerega so poleg lepo urejenega cvetja tokrat krastili tudi domiselni izdelki iz buč, jesensko obarvani gaj je kotiček, kjer lahko najdemo kraj za požitek in gibanje po svežem zraku v lepo urejenem ter skrbno negovanem parku cvetja. Različna pravilnična biča, narejena iz buč, še posebej pa fant, ki je ob dočku ženske roke pričel bržgati vodo, so med obiskovalci spročili val navdušenja.

Dobro voljo so obiskovalke nato prinesle tudi v naše delovno-bivalne prostore, kjer so ob doma pripravljenem pecivu stekli različni pogovori o problemih tetraplegije in paraplegije ter o drugih tekočih zadevah. Razšli smo se z enotnim mnenjem, da se kmalu zopet srečamo. Zahvaljujemo se Dolenjcem za obisk in upamo, da smo dobro opravili nalogo gostiteljev.

Kranjs:

DAN BREZ VOZIČKA

Tudi letos smo izpeljali prireditve Dan brez vozička. Sicer veliko bolj skromen in manj obiskan dogodek je bil kljub mračni napovedi zelo uspešen. Prejšnja leta nam je pri organizaciji in izpeljavi prireditve finančno priskočila na pomoč Zveza paraplegikov, tokrat pa te pomoči nismo bili deležni. Zato smo se odločili, da zadevo vseeno realiziramo v sklopu interesnih dejavnosti na našem društvu.

V prejšnjih letih so mladi nadobudneži lahko videli in preizkusili veliko zanimivih reči, kot so npr. zračni balon, helikopter, različni vozički, motorji in podobne reči. Tokrat vsega tega ni bilo. Smo se pa zato toliko bolj posvetili potapljanju, katerega tudi letos ne bi bilo brez nesebične pomoči Mednarodne organizacije za potapljanje invalidov – IAHD Adriatic, Plavalnega kluba Slovenske Konjice in javnega komunalnega podjetja Slovenske Konjice, ki nam je tudi tokrat odstopilo amblient. Da pa smo se vseeno lahko seznanili z novostmi na področju invalidskih vozičkov, je tudi letos poskrbel g. Damijan Pekljar, predstavnik podjetja Orto Sana, za kar se mu najlepše zahvaljujemo.

Seveda se je sermnost izvedbe poznala tudi na hrani. Namesto obojka in čevapčičev, smo se mastili s sendviči, v katerih, mimogrede, ni bilo pršuta.

Veseli smo, da so naši člani pokazali zanimanje za dogodek in pršli pogledat kaj se dogaja. Še bolj pa smo veseli, da je večina njih zaplavala v bazenu (kar glede na temperaturo niti ni bilo presenetljivo), ter, da so se kar štirje člani prvič poskusili potopiti. Sledeji pravijo, da bodo izkušnjo zagotovo ponovili. Mi pa jim obljubimo, da jim bomo to z veseljem omogočili.

Barbara Slaček

V LAŠKO NA PIVO (in cvetje)

Verjetno vsi poznate največji dogodek v letu, ki se zgodi v Laškem. Trije člani smo se odšli tja prepričati, da Laško pivo nima v rodnem mestu nič kaj drugačnega okusa kot drugje. Boste rekli »nič posebnega«, saj gremo vendar tja vsako leto. Res ne bi bilo nič posebnega, če se ne bi tja odpravili z vlakom. Žal je še tako, da se paraplegiki in tetraplegiki premalokrat poslužujemo javnih prevozov, zato s tega področja nimamo dovolj izkušenj, ki bi si jih izmenjali. Zatorej naj svojo izkušnjo delimo z vami.

Le dan ali dva pred odhodom na prireditev je v enem izmed lokalnih časopisov izšel članek, v katerem je pisalo, da je celjska železniška postaja bogatejša za novo dvižno ploščad, katera bo olajšala potovanje z vlakom marsikateremu invalidu. Po predhodni telefonski najavi na železniški postaji v Celju, kjer so nas opozorili, da je edini vlak, ki je primeren za voziček, Siemensov, so nam zagotovili, da ne bi smelo biti nobenih problemov. Držali smo se dogovorjene ure odhoda vlaka in prišli na postajo, kjer smo razočarani ugotovili, da železniški delavci prvič slišijo o novi dvižni ploščadi, in so se ob našem pričevanju celo lepo nasmejali. Pa so vendarle bili pripravljene pomagati. Siemensov vlak je edini, ki ima samo eno stopnico, ki je visoka cca. 30 cm in prav toliko oddaljena od perona. Za navadni voziček to ne predstavlja (ob pomoči enega para rok) nobene težave. Večji logistični podvig je bil električni voziček, ki že sam tehta okoli sto kilogramov. Vendar so štirje sprevodniki zavihali rokave in tudi to smo premagali. Da so nam olajšali delo, so se z nami odpeljali v Laško in nam pomagali izstopiti. Vlak je opremljen tudi z lepo dostopnimi sanitarijami. No, v Laškem pa standard – veliko piva, bolj malo cvetja... Malce smo bili razočarani, ker smo se morali hitro vrniti, saj je zadnji Siemensov vlak proti Celju odpeljal malo po deseti uri.

Torej, ko se boste naslednje leto odpravljali v Laško, se lahko odločite za izlet z vlakom. Tako se boste lahko mirne vesti, da vas ne ustavi kakšen policist, odpravili na pivo in vrnili v cvetju.

Barbara Saček

MOJA NOVA PRIDOBITEV

Sem Gregor Janežič – tetraplegik, o meni ste lahko prebrali v prejšnji številki Koraka in veste, da z brado upravljam voziček na električni pogon. Pred dobrim mesecem sem prejel nov voziček. Zaenkrat sem drugi v Sloveniji s tem vozičkom, zato sem se odločil, da vam ga predstavim. Izdelujejo ga v podjetju »INVACARE« v Nemčiji, imenuje se TYPHOON, naročili pa smo ga preko podjetja OrtoSana d.o.o. iz Trzina. Prednosti, ter udobnosti so: električni naklon celega vozička, naklon samega hrbta, dvig nog, dvig celotnega vozička, zraven tega ima tudi močnejše motorje, ki so namenjeni močnejši obremenitvi in se ob spustu v dolino delno tudi polnijo. Z njim lahko premagaš manjše ovire napr. pločnik do 10 cm višine. Prednost tega vozička pa je, da imam vgrajeno računalniško napravo, preko IR frekvence za upravljanje računalnika in TV ter VIDEO in DVD sprejemnikov. Ima pa še možnosti za uporabo: mobilnega telefona, odpiranja oken, vrat ter prižiganja luči, vendar to so vsi dodatki z doplačilom.

Gregor Janežič

V mesecu juliju sta na skupno življenjsko pot stopila BOGDAN KRONOVŠEK in njegova izbranka NIVES.

Ob tej priložnosti jima čestitamo in želimo vse najlepše!

Odslej po skupni poti stopajoča, čutila bosta bolj in bolj, kako prava sreča v življenju je mogoča le, če ljubezen hodi z njo.

Medtem ko v poletnih mesecih kegljači, košarkarji in šahisti počivajo in polnijo baterije za novo sezono, so v teh toplih dneh zagotovo prišli na svoj račun atleti, potapljači, motoristi, strelci in ribiči. Pa poglejmo kaj so počeli in kakšne rezultate so dosegali.

STRELJANJE

V dneh od 22. do 29.7.2007 je v nemškem Suhlu potekalo odprto evropsko prvenstvo za invalide v streljanju z zračnim in malokalibrskim orožjem.

Na tem prvenstvu je nastopil tudi Tiršek Nani, ki je član državne reprezentance. Z odličnimi nastopi je prispeval k osvojitvi prve ekipne medalje z velikih tekmovanj za Slovenijo.

V disciplini R4 (stoje z zračno puško) je slovenska reprezentanca v zasedbi Tiršek, Majcenovič, Pavlin osvojila ekipno zlato medaljo in tako se je v Suhlu slišala slovenska himna. Na drugo mesto se je uvrstila Francija, tretja pa je bila Danska. Tiršek je z odličnim nastopom (598 krogov od 600) in malo ponesrečenim finalom osvojil kot posameznik 6. mesto.

V disciplini R5 (zračna puška leže) pa je reprezentanca Slovenije osvojila srebrno medaljo in tako zaostala le za Francozi. V tej disciplini je Tiršek z 599 krogi posamezno dosegel 7. mesto.

Z omenjenimi odličnimi rezultati je Nani Tiršek tudi potrdil olimpijsko normo za nastop na paraolimpijskih igrah leta 2008 v Pekingu.

Slovakia open - MQS I

Od 24. do 26.8.2007 je potekalo odprto prvenstvo Slovaške v Bratislavi ter Vištoku. V disciplini R4 so prvi trije tekmovalci imeli enak rezultat (596 od 600 krogov). Prvi je bil kitajski tekmovalec Hong Xiang Yuan, druga je bila kitajka Jie Liu, tretji pa Nani Tiršek (zaradi slabše zadnje serije).

V disciplini R5 sta imela zopet Jie Lie in Tiršek enak rezultat (599 krogov) vendar je bila Lie boljša in je osvojila prvo mesto, Nani drugo, tretje mesto pa je osvojil Hong Xiang Yuan.

Letošnja sezona je bila odlična, saj je Tiršek na vseh mednarodnih tekmovanjih, kjer je nastopil, tudi osvojil kolajne. Po krajšem premoru se bodo v zimskem času že pričele priprave na naslednjo olimpijsko sezono.

Nani Tiršek

ŠAHISTI VRNILI OBISK

Bil je turoben deževen šesti september, ko smo se odpravili proti morju v upanju, da nas bo tam pričakalo sonce. Razlog za obisk Primorja je bilo povabilo primorskih šahistov. Srečanje so organizirali v Domu paraplegikov v Pacugu, kjer se je istočasno odvijala likovna delavnica. Zato smo si ob prihodu ogledali kako nastajajo umetrine izpod rok ali ust, kajti nekateri rišejo z usti. Nato je sledil prijateljski boj na črnobelih poljih, kjer pač tokrat ni bil v ospredju rezultat temveč druženje. Nato so sledile različne debate ob kozarčku primorskega. Kljub temu, da nam vreme ni bilo naklonjeno, smo se vrnili domov z lepimi občutki.

Ivenčnik Franc

MOTORISTI SMO SE ZBRALI NA JELOVICI

Motoristi smo se 27. in 28. maja prvič v letošnjem letu zbrali na Gorenjskem, natančneje na planoti Jelovica. Udeležilo se nas je sedemnajst motoristov.

V soboto smo se zgodaj dopoldne zbrali pred gostiščem Krona v Zgornji Lipnici, nakar smo se na svojih motoristih knjižkih čez dnevno in nočno odpravili proti Zgoški ravnini. Tam smo se med krajšim postankom na hitro odžejali, nato pa nadaljevali pot čez Sorško planino in se spustili v Bohinjsko Bistrico, kjer smo do vrha napolnili železodčke naših motoristih konjičkov, saj so bili motorji po napornih vzponih in spustih že pošteno žejni goriva.

Iz Bohinjske Bistrice smo pot nadaljevali v malo manjšem številu, kajti tam sta nas zapustila dva naša člana, ki sta se odpravila proti domu. Ostali smo nadaljevali pot proti prelepemu Bohinjskemu jezeru. Ob prihodu k jezeru smo bili deležni mnogih radovednih pogledov mimoidočih turistov, ki so z zanimanjem spremljali našo motoristično karavano. Ob jezeru smo se pridno nastavljali fotografskemu objektivu in napravili čisto pravo »gasilskov« fotografijo, ki nam bo še leta in leta obujala spomin na naše srečanje.

Krajšemu postanku je sledil vzpon nazaj na Ribniško planino, kjer smo naredili dva dodatna kroga »panoramske« vožnje - to sveda pomeni, da smo po moji zasluzi zašli na slepo gozdno cesto. Ker je bilo nekaterim vrlim motoristom že kar malo slabo od poskakovanja z motorji in kronično povečane doze adrenalina v krvi, smo se odločili nabrati novih moči in se odpravili na težko pričakovano kosilo na bližnjo Vodiško planino.

Poenta in golaž sta vsem »sestradancem« nadvse teknila. Po zasluženem oddihu smo se dodobra okrežani odpravili nazaj na Goško raven, kjer nas je večina naših članov zapustila. Glede na to, da nas je ostala le še peščica petih najbolj adrenalinskih motoristov, smo se odločili, da izvedemo malo bolj zahtevno »wolf road« turo.

Po večerni vožnji so naši železodci že glasno naznanjali, da jih je potrebno znova napolniti. Ko smo se »podprlek« pasuljem, nas je oskrbnik na Vodiški planini presenetil in nam na 1200m nadmorske višine ponudil palačinke z marmelado. Po okusni večerji in sladici smo se okoli devete ure odpravili nazaj na Goško raven. Tam sta nas zapustila še dva motorista, tako da smo na planini noč prespali samo trije največji motoristični navdušenci. Naslednje jutro smo se odločili, da naredimo še dodatno turo po Jelovici. Opoldne smo dodobra izčrpani soglasno sklenili, da tudi mi zaključimo dvodnevno srečanje in se odpravili proti dolini.

Na koncu bi se rad zahvalil vsem našim članom za udeležbo na tem dvodnevnem srečanju in jih pozval, da se tudi v prihodnje čim večkrat udeležijo naših srečanj v takem številu.

P.S.: Opozoril bi vse člane, ki se pripeljejo na srečanje, da prej poskrbijo, da bodo njihovi motorji ob začetku poti napolnjeni z gorivom.

Mičo Ostojic

RIBIČI ODLIČNI ČETRTE V BELGIJI

Slovenska reprezentanca ribičev, se je med enajstim in dvanajstim avgustom mudila na Svetovnem prvenstvu v ribolovu za invalide v Belgiji. Naše barve so pod budnim očesom trenerja Dušana Vučajnika zastopali: Rudi Centrih, Boštjan Javrnik, Franc Štefanič in Brane Zelič. Izmed deset nastopajočih reprezentanc so osvojili odlično četrto mesto. Prvo mesto je z veliko prednostjo osvojila Francija, Belgija je ohranila drugo mesto, tretje mesto pa so našim fantom za las odnesli Italijani.

Član našega društva, Rudi Centrih, je član reprezentance že od začetka slovenskih nastopov leta 2003 v Italiji. Nastop na prvenstvu je komentiral takole:

»S sodelovanjem med člani ekipe na tem svetovnem prvenstvu sem zelo zadovoljen. Ribolov je bil na umetnem kanalu zelo zahteven, posebej zato, ker pri nas nimamo takšnih terenov in se je na razmere potrebno prilagoditi v zelo kratkem času. Razočaran sem zaradi izgubljene priložnosti za medaljo, ki smo jo po prvem dnevu že skoraj imeli v žepu, nevaležno četrto mesto pa je kljub temu zelo dober rezultat. Mislim, da je z nadaljevanjem dela s to reprezentanco močno v prihodnosti poseči tudi po medaljah.«

Barbara Slaček

POTAPLJAŠKI TABOR KRK - ŠILO

Po dolgem dogovarjanju smo končno našli termin in kraj za izvedbo raziskovalnega tabora potapljačev.

Že pred samim taborom smo morali invalidi potapljači pri dr. Erjavčevi opraviti določene preiskave (EKG pod obremenitvijo, meritve funkcionalnosti pljuč), ki so predvsem pokazale v kakšni fizični kondiciji smo udeleženci potapljaškega tabora. Te meritve smo ponovili tudi po samem taboru, da bi ugotovili, če potapljanje kakorkoli vpliva na našo splošno kondicijo.

V torek, 5. junija, smo se končno zbrali vsi udeleženci tabora na Krku. Zvečer je prispela tudi ekipa znanstvenikov z Medicinske fakultete v Splitu. Na naše presenečenje so bili to sami mladi ljudje, s katerimi smo se hitro ujeli.

V sredo se je začelo resno delo. Prvi in zadnji dan so udeleženci testne in primerjalne skupine opravili EKG in meritve elastičnosti venskih žil pred in po potopu s pomočjo zaustavljanja krvnega obtoka na periferiji udov. Poleg zunanjih meritev so nas spremljali tudi pod vodo. Vsi udeleženci testne in primerjalne skupine smo dobili posebne podvodne računalnike, ki so spremljali vse podatke o potopih, poleg tega pa so nam merili tudi delovanje srca med potekom potopov.

Prvi potop smo opravili kar z obale. 15 minut po potopu so nam z ultrazvokom na srcu iskali morebitno sled dušikovih mehurčkov, ki so posledica zadrževanja potapljačev pod povečanim pritiskom. Enako meritev so opravili tudi pol ure kasneje. Te meritve so se izvajale po vsakem obisku podvodnega sveta.

Drugič smo se pod vodo podali na razbitino Pelkastis. To je manjša grška tovorna ladja (dolga 60, široka 9 in visoka 4,5 metra), ki se je potopila januarja 1968. Po potopu se je vsem prilegel topel tuš, saj nas je precej zebljo. Voda na 30 metrih ima namreč samo 14 stopinj, zunaj pa je bilo oblačno, pihala je tudi burja.

Tudi v četrtek in petek smo opravili po dva potopa dnevno. Dvakrat smo obiskali razbitino Pelkastis, dva potopa pa smo opravili na rtu Šilo. Tu se pod vodo nahaja lep zid, ki sega vse do globine 35 metrov. V luknjah, ki so v tem zidu, se nahaja pestro morsko življenje (veliko vrst rib, hobotnice, najrazličnejše rastline).

V petek zvečer, po končanem uradnem delu, smo se skupaj povesečili ob uspešno opravljenem delu. Kdor je imel dovolj energije, je v soboto lahko opravil potop ali dva, drugi smo samo lenarili, nekateri pa so se odpravili domov. Upam, da se bomo čimprej spet zbrali, se pomenili o naših podvodnih podvigih in pripravili načrte za kakšno novo podvodno dogodivščino.

V času trajanja raziskovalne naloge, so bili obroki točno določeni. Vsi smo jedli enak zajtrk, kosilo in večerjo. To pa zato, da re bi prihajalo do različnih vplivov na telo zaradi različnega prehranjevanja.

V treh dneh smo opravili preko 120 potopov. Potapljali smo se dopoldne in popoldne, na globinah med 25 in 30 metri znotraj varnostne krivulje.

Natančni podatki naših raziskav še niso znani, prvi izsledki pa kažejo na to, da med zdravimi potapljači in potapljači s posebnimi potrebami ni večjih razlik v času zadrževanja pod vodo pod povečanim pritiskom.

Aleš Povše

ZAHVALA

14.7.2007 je bil zame prav poseben dan. Uresničila se mi je dolgoletna želja – imeti dvigalo. Odkar sem se vseli v novo stanovanje v Šoštanju, sem se namreč spopadal s stopnicami, kar za paraplegika ni mačji kašelj. Pri sami gradnji oziroma postavitvi le tega je prihajalo do nemalo zapletov, vendar smo uspeli.

Vsem posameznikom, še posebej g. Matjažu Planincu in g. Janezu Hudeju, donatorjem, Zvezi paraple-

gikov Slovenije in Društvu paraplegikov, Občini Šoštanj in Termoelektrarni Šoštanj se najlepše zahvaljujem za nesebično pomoč in finančno podporo.

Jože Herman

OB KONCU SEZONE ODLIČNI REZULTATI NAŠIH ATLETOV

Tik pred sklepom redakcije smo tekmovali že na treh atletskih tekmovanjih, kjer so naši tekmovalci, ki so kandidati za nastop na paraolimpijskih igrah, dosegli izjemne rezultate.

07.09.2007 je bilo v Ravnah na koroškem 4. ekipno tekmovanje v atletiki za leto 2007. Naša ekipa je bila najbolj resna, saj je na vseh štirih tekmovanjih vedno nastopila z največ tekmovalci, ki so tekmovali v osmih atletskih disciplinah, kar se najbolj odraža na končnem rezultatu, saj smo premočno zmagali pred Korošci. Odličen rezultat je uspel Jožetu Fleretu, ki z rezultatom 11,27 izboljšal svetovni rekord (10,71).

Konča uvrstitev ekip za leto 2007

2 DP KOROŠKE	17.007,40
3 DP DOLENJSKE, BELE KRAJINE IN POSAVJA	5.737,04
1 DP JUGOZHODNE ŠTAJERSKE	23.849,15
4 DP LJUBLJANSKE POKRAJINE	9.454,84
6 DP PREKMURJA IN PRLEKIJE	8.798,00
5 DP GORICA-KOPER	7.491,57
7 DP SEVERNE ŠTAJERSKE	3.752,55

13.09.2007 smo sodelovali na Atletskem mitingu Celjskih knezov, kjer smo lahko prvič enakopravno sodelovali v metalnih disciplinah v družbi naših najboljših atletov, ki so našo državo več kot uspešno zastopali na svetovnem prvenstvu.

Na tekmovanju so sodelovali: Jože Fiere, disk (ponovno izboljšan svetovni rekord), Henrik Plank, krogla (izboljšan državni rekord in za meter presežena paraolimpijska norma), Tatjana Majcen, Tanja Cerkvenik in Jana Fuehrer, vse korogla. Najboljši trije, Jože Fiere, Henrik Plank in Tatjana Cerkvenik, so prejeli iz rok organizatorja priznanja.

15.09.2007 smo v sodelovanju z Zvezo paraplegikov organizirali tradicionalni, 38. memorial prof. B. Hrovatina v atletiki, ki je potekal na atletskem stadionu Kladivar v Celju. Iz našega društva je bilo prisotnih največ tekmovalcev (najštevilčnejše ekipe smo dosegle tudi najboljše uvrstitve). Osvojili smo 7 zlatih medalj, 6 srebrnih in 3 bronaste, dvakrat 5. mesto, dvakrat 6. mesto, po enkrat 7. in 11. mesto. Na tekmovanju je bilo izboljšanih šest državnih rekordov:

- Plank Henrik - disk, kopje in troboj meti
- Fiere Jože - troboj meti
- Cerkvenik Tanja - kopje
- Sever Marko - 800 m.

Rezultati tekmovanj so dostopni na naših spletnih straneh.

Janez Hudej

SOCIALNA POMOČ

SOCIALA

Na tokratno poročilo našega socialnega referenta Mirka Temnika lahko pogledamo z veseljem. Od izdaje prejšnje številke Koraka namreč nismo zabeležili vključitve novih članov in nihče nas ni zapustil. Prav tako ni bilo potrebno opravljati obiskov v bolnišnicah.

Glede na to, da se je začela sezona obnovitvene rehabilitacije, so bili v tem času opravljeni prevozi v Zdravilišče Laško in Terme Čatež.

Vseeno pa naš Mirko ni posedal doma, saj je bilo kljub temu potrebno izvajati obiske na domu in v domovih za ostarele, ter podeliti denarne pomoči socialno ogroženim.

Barbara Slaček

INVALIDNI VOZIČKI NEKOČ IN DANES

Kljub dejstvu, da večina naših bralcev že ima in uporablja invalidski voziček smo prepričani, da bodo v naslednjih nekaj nadaljevanjih objavljenih prispevkih o zgodovini, uporabnosti in značilnostih sodobnih invalidskih vozičkov, z zanimanjem prebrali. Članki si bodo sledili v zvezi z naslednjimi temami:

1. Invalidski vozički nekdanj in danes (današnji prispevek).
2. Kakšne invalidske vozičke poznamo glede na njihovo uporabnost ter konstrukcijske in tehnološke značilnosti (naslednja številka).
3. Kakšen voziček potrebujemo glede na svojo invalidnost, potrebe in telesne zmogljivosti in kako izberemo najprimernejšega (zadnje nadaljevanje).

Že dolgo je znano, da je pri nas kot prvi znan primer uporabe invalidskega vozička bil predelani stol barona Žige Zoisa. No, za tiste čase bolj udoben stol je hišni mojster - mizar privedil kolesa in celo delovno mizico in mu tako omogočil sedenje, delo, počitek in celo premikanje. Uporabnik ga je sam lahko premikal, saj je že pred več kot 120 leti, tudi ta voziček imel pogonska obroča in očitno, celo ročni parkirni zavori!

Nekje do šestega ali sedmega stoletja, invalidskih vozičkov v smislu današnjega prepoznavanja teh izdelkov, sploh ni bilo. Invalide so le ob skrajni potrebi prevažali na enak način kot zelo težke bolnike: Na "vlečah" narejenih od dveh možnih hlodov ali palic na katere so zategnili platno ali živalsko kožo. Ob tem sta dva kraja palic drsala po tleh na srednjih krajih pa jih je prijel močnejši so'odnik in jih povzdignjene vlekli.

Prvi, danes znani invalidski vozički pa so bile manjše in ob tleh ležeče deske na katere so namestili štiri vrteča se kolesa, ob čem si je invalid obe roki zavil s cunjami in se v sedečem položaju odvrnil od tal.

Na žalost pa v nerazvitih deželah še danes srečamo invalide na takšnih "vozičkih", ki jih imenujejo tudi "pasja vprega", saj različne študije potrjujejo, da primanjkljaj sodobnih vozičkov v svetovnih razmerah presega 40.000.000 enot!

Na zgoraj prikazani grafiki barona Zoisa, lahko vidimo, da je večja, pogonska kolesa imel nameščena spredaj, manjša in tudi navpično vrtiljiva, pa zadaj. Takšni vozički, pozneje tudi v kovinskih izvedbah, so do sredine prejšnjega stoletja oz. do II svetovne vojne, v glavnem prevladovali.

Do bistvenega preobrata pa je prišlo nekaj let pred drugo svetovno vojno, ko so konstruktorji ameriške družbe Everest Janings izdelali prvi zares sodoben invalidski voziček. Večina njegovih značilnosti je do današnjega dne ostala tako sprejemljiva, da za velik del današnje proizvodnje invalidskih vozičkov, mirno lahko trdimo, da so v glavnem le malenkostno izboljšane različice svojih ameriških "prednikov".

Že prvi sodobni vozički iz 1938 leta si imeli vgrajene škarje in so bili zložljivi. Velika oz. pogonska kolesa so imeli nameščena zadaj, na njih pa sta bila pritrjena kovinska pogonska obroča. Naslonjala za roke sta bila odstranljiva, kar je omogočalo bočno presedenje na stol, WC ali posteljo.

Sprednja kolesa sta bila v tudi navpično vletajenih vilicah, zadnja kolesa pa sta bila opremljena s parkirnima zavorama kolensko-zastočne izvedbe. Podnožni plošči sta že tedaj bili dvizni, pozneje pa sta bila dodana še hitro in v celoti odstranljiva podnožnika.

Sedežno in hrbtno platno sta kmalu po II svetovni vojni zamenjala PVC materiali (skaj), na katerih je ob že malo toplejšem vremenu, sedenje bilo zelo neprijetno.

Teža opisanega vozička je bila odvisna od njegove skupna širine toda, ker so ga izdelovali predvsem iz debelostenskih železnih cevi, je bila teža okoli 23 kg, pogosto pa je presegala celo 25 kg – ob nosilnosti, ki ni presegala 100 kg teže voznika.

Nadaljevanje je bilo uporaba tanjših jeklenih cevi. Narejene so iz jeklene pločevine, ki se na posebnih stroji oblikuje v cev in avtomatsko obločno vari. Danes se tako izdelane cevi uporabljajo vsakodnevno pri zelo različnih konstrukcijah.

Z razvojem posebnih strojev in materialov za izdelavo kvalitetnejših cevi ter, strojev za krivljenje cevi so se konstrukcije vozičkov zelo poenostavile in bolj prilagodile zahtevam uporabnikov. Spoji so varjeni ali trdo spajkani - podobno kot v kolesarski industriji. Same spoje izvajajo na posebnih pripravah, tako, da dobimo že kar natanko povezovanje sestavnih delov in je celotna konstrukcija sposobna prenesti velike obremenitve.

Tudi ostali sestavni deli vozičkov so se enako hitro razvijali: od prvih lesenih koles, so že v času pred I svetovno vojno, invalidski vozički dobili napihljive gume in nato kolesa s špicami. Najprej so bila to kolesa, ki so se uporabljala za običajna dvokolesa. Kasneje pa so jih prilagodili glede na posebne zahteve, saj je bila prvotna dimenzija (26 col), za invalidske vozičke, neprimerna.

Enostavnejša konstrukcija je omogočala tudi lažje in hitreje zlaganje vozičkov, saj je tako lažje prenašanje in shranjevanje, ko voziček ni v uporabi. Funkcije zlaganja pa je zahitevala drugačne sedeže in ostalo oblažinjene.

Začelo se je z uporabo močnejšega platna, ki je bilo večkrat preširo in nato z vijaki pritrjeno na ogrodja. V novejšem času se uporabljajo predvsem poliesterski materiali, ki so izdelani kot zelo fina mreža. Tako je prepustna za zrak in vlago. S tem je tudi več urno sedenje veliko bolj udobno.

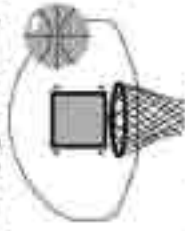
V naslednjem nadaljevanju: Kakšne vozičke poznamo glede na njihovo uporabnost ter konstrukcijske in tehnološke značilnosti.

Pripravil: V. M.

Ko je Richard Bach pisal svojo knjigo Jonathan Livingstone Galeb, se ni mogel domisliti konca. Rokopis je ležal osem let v predalu, preden se je odločil kakšno naj konča. Potem pa mu ga je zavrnilo osemnajst založnikov. Toda, ko je knjiga vendarle izšla, so jo prodal v sedmih milijonih izvodov v številnih jeziki in avtor je postal svetovno znan in spoštovan pisatelj.

V prvem letu svojega delovanja je podjetje Coca-Cola prodalo samo štiristo kokokol.

Košarkarskega superzvezdnika Michaela Jordana so vrgli iz njegovega gimnazijskega košarkarskega moštva.

Leta 1905 je univerza v Bernu zavrnila doktorsko disertacijo, češ da je neverjetna in izmišljena. Mladi fizik, ki je napisal disertacijo, Albert Einstein, je bil azočaran, vendar ne poražen.

Leta 1962 so štiri mlade ženske hotele začeti poklicno pevsko kariero. Začele so nastopati v domači cerkvi in na manjših koncertih. Potem je napočil čas, da posnamejo ploščo. Bila je polomija. Pozneje so posnele še eno ploščo. Prodaja je bila porazna. Tretji, četrti in peti in vsi do devetega posnetka so bili neuspehi. Poleti leta 1964 so posnele skladbo Where Did Our Love Go? Ta pesem se je bliskovito povzpela na vrh glasbenih lestvic in Diana Ross ter The Supremes so postale svetovno znane glasbenice.

Zbrala Barbara Slaček

Janezek ima domačo nalogo pri biologiji.
Zato vpraša mamo: "Mami, kako sem nastal?"
Mami odgovori: "Štorškija te je prinesla."
"Kako pa si ti nastala?"
Mami odgovori: "Štorškija me je prinesla."
"Kako pa je dedek nastal?"
Mami odgovori: "Ja enako... Štorškija ga je prinesla."
Janezek si vse to zapíše. Naslednji dan vsi oddajo domačo nalogo in Janezek napiše: »V naši družini že tri generacije nismo imeli spolnih odnosov«.

Gorenjec se v čistilnici razburja:
"Ne bom plačal tega računa! Prati sem dal samo dve srajci, tu pa je še kup drugih stvari!"
"Gospod, v žepih vaših srajc smo našli še dve majici, tri pare nogavic in dvojne sprednje hlače."

Zbrala Barbara Slaček

Tel. ++386 (0)1 563 12 31

MYCYCLE

ponuja več

mycycle@handmaster.net

[http: www.mycycle.si](http://www.mycycle.si)